

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור עלידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

לבקש שנה טובה

לקראת השנה החדשה נוהגים לכתוב 'פדיון נפש' ולבקש שנה טובה ומתוקה. כותבים את השם הפרטי המלא ושם האם, ומציינים את המשאלות הדרושות. רצוי להחליט קודם-לכן החלטה טובה של התחזקות בענייני תורה ומצוות. לאחר מכן נוהג להניח את המכתב באחד מספריו של הרבי מליובאוויטש, ולשגר כדי להניחו על הציון הקדוש (מס' הפקס: 001-718-7234444).

בתי הכנסת הפתוחים

לאחר ההצלחה הגדולה בשנים הקודמות, צעירי חב"ד מרחיבים את מפעל 'בית הכנסת הפתוח'. בתי חב"ד ברחבי הארץ הקימו כמאתיים ושבעים מנייני תפילה מיוחדים לראשי השנה וליומי הכיפורים, לציבור שאינו רגיל ללכת לבית הכנסת כל ימות השנה. התפילות נערכות במאהלים גדולים וממוזגים, באולמות ציבוריים ובבתי חב"ד, והבאים גם נהנים מהדרכה מסודרת במשך התפילה. פרטים ורשימת אתרי התפילה באתר www.kipur.org.

'דבר בעתו' תשע"ב

לוח השנה הפופולרי של הרב מרדכי גנוט, 'דבר בעתו', מופיע זו השנה ה-27. בלוח כל המידע הדרוש לכל יום: השיעורים היומיים, הלכות, מנהגים, זמנים, קורות העיתים, מידע אסטרונומי ועוד. בלוח החדש 1472 עמודים, ונלווה לו לוח זמני היום לערי ארץ ישראל וחול. הפצה: טל' 072-2328620.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
6:35	7:11	6:59	6:31
7:31	8:09	7:50	7:25

פרקי אבות: פרקים ה-ו

איפה 'בית הכנסת הפתוח' הקרוב אליכם? *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ת 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 973-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

יוצאים לסיור סליחות

כאשר שנה מתקרבת לסיימה עוברת תחושת חרדה בלב: מה קורה אצלי? שנה עברה ומה הספקתי? בחיי הרוח אסור לנו להיות מרוצים

אמירת סליחות לפנות בוקר עם בני נוער ברמת השרון

האדם, מטבעו, אינו אוהב להרגיש אשם, לבקש סליחה, להתנצל. אנחנו אוהבים להיות צודקים וגאים. קל לנו לשכנע את עצמנו שבעצם אנחנו צודקים, וגם אם לא - לא נורא.

בדיוק אל הנקודה הזאת מכוונת אמירת הסליחות. אנחנו, האנשים הגאים והזקופים, עומדים פתאום בראש מורכן ובלבבות שבורים ופותחים את אמירת הסליחות בהצהרה: "לך ה' הצדקה ולנו בושתי הפנים". בדומיית הליל

אנו נאלצים להודות: "לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך, כדלים וכרשים דפקנו דלתיך".

לא להיות 'שמח בחלקו'

יש מידה מסויימת של היטהרות בעצם אמירת הסליחות. הנכונות לבוא לסליחות, להרגיש שאני 'לא בסדר', להודות שיש לי על מה לבקש מחילה - היא עצמה מנמיכה במידה מרובה את רוח הגאווה וגסות הרוח, ומעניקה מימד של זך נפשי.

הגישה הזאת מנוגדת לרוח הכללית הנושבת בחברה המודרנית. על-פי התפיסה המקובלת, האדם אמור לחתור לתחושת שביעות רצון ולסיפוק עצמי. עליו להשיג את הדברים האמורים לגרום לו להיות מרוצה מעצמו. באה היהדות ואומרת: לא, אסור לאדם להיות שבע רצון מעצמו.

תכונת 'השמח בחלקו' נפלאה היא בכל הקשור לעולם החומר. ככל שאדם שמח יותר במה שיש לו ואינו שואף לאגור עוד כסף ונכסים - כן גדל אושרו. זה גם העושר האמיתי ("איזהו עשיר? השמח בחלקו"). אך בכל הקשור לנכסים רוחניים - תורה, מעשים טובים, מידות טובות - כאן תכונת 'השמח בחלקו' היא תכונה גרועה מאוד. בעולם הרוח התכונות הנכונות והראויות הן העדר שביעות רצון ושאפתנות מתמדת. בלעדיתהן האדם קופא על שמריו ואינו מתקדם.

את הביטוי 'אצלי הכול בסדר', יש למחוק ממערכת המושגים של יהודי. שביעות רצון עצמית היא המתכון הבטוח להתנוונות רוחנית ולאבדן היוזמה והחייות. לעולם אסור לנו להיות מרוצים. ככל שאנחנו מתקדמים בחיי הרוח, אנחנו אמורים להבין ולהרגיש עד כמה אנחנו רחוקים מן השלמות ומהזדככות רוחנית אמיתית.

חשבון השנה שחלפה

החיים בעולם הזה הם שליחות. עלינו לבצע דברים ולהשיג מטרות במאה ועשרים שנות חיינו. טבעי אפוא שכאשר שנה מתקרבת לסיימה עוברת תחושת חרדה בלב: מה קורה אצלי? שנה עברה ומה הספקתי? עורך היהודי את חשבון השנה שחלפה, ומגיע למסקנה שהיא אפשר לעשות הרבה הרבה יותר. ואם אפשר היה - צריך היה. ואם צריך היה - עליו לתקן זאת ולהחליט שבשנה הבאה ינצל יותר את כוחותיו ואפשרויותיו.

זו הדרך שבה יהודי מתכוון לראשי השנה, ולאחר הכנה כזאת הוא נכנס ליום הדין בנפש נקייה יותר ומתוך החלטות ברורות להשתנות ולהתנהג אחרת בשנה החדשה. לכל זה מתלווה הביטחון שהקב"ה אכן מקבל את תשובתנו ומעניק לכל אחד ואחת כתיבה וחיטימה טובה לשנה טובה ומתוקה, שנת הגאולה האמיתית והשלמה, על-ידי משיח צדקנו.

כוח מיוחד כדי לברך

ששרוי בתוך מצב של גלות וחושך אין בכוחו לצאת ממצב זה למצב של גילוי. לכן הוא זקוק לנתינת כוח מלמעלה.

תחזור הראייה

זה גם ההסבר הפנימי להפסקת קידוש החודש על-פי הראייה בתקופת הגלות. עניינה של הראייה, שרואים בגלוי גם בתוך שלב ההעלם וההסתר שמתוכו עצמו צומח הגילוי החדש. גילוי זה אינו קיים בתקופת הגלות, ולכן אפשר רק לחשב את המולד על-פי החשבון, שזה כוחה של התורה שגם בזמן הגלות יכולים לפחות להבין שההעלם אינו העלם אמיתי, ולהפך, שדווקא הוא מוליך לתכלית הגילוי.

אולם על-ידי היגיעה וההתבוננות השכלית באים לזמן שבו יחזור קידוש החודש על-פי הראייה, דהיינו שייראה בגלוי, גם לעיני בשר, שההעלם והגילוי נובעים מנקודה אחת - "לילה כיום יאיר".

(תורת מנחם כו, עמ' 231)

ואילך מסורים לכם".

מדיוק הלשון "מסרן להם", "מסורים לכם", משמע שהקב"ה מוסר לעם-ישראל את כוחו-שלו לקדש חודשים. נמצא אפוא שבני-ישראל מקדשים את החודשים ומברכים את החודש החדש בכוח ברכתו של הקב"ה. הבעש"ט רק מוסיף שברכה זו ניתנת בשבת האחרונה של השנה החולפת, השבת שממנה מתברך ראש-השנה.

אין חבוש מתיר עצמו

מדוע יש צורך בכוח מיוחד כדי לברך את החודשים? משום שבני-ישראל נמשלו ללבנה, ובלבנה יש שינויים - פעמים היא מלאה ופעמים חסרה. זה גם מצבו של עם-ישראל - פעמים הוא במצב של גלות ופעמים במצב של גאולה.

כדי שיוכל להיות מולד הלבנה וקידוש החודש, היינו שממצב של תכלית ההעלם יתחולל מצב של גילוי - אין בני-ישראל יכולים לעשות זאת בכוח עצמם, כי מי

בכל שבת הקודמת לראש-החודש אנחנו נוהגים לברך את החודש. שבת פרשת ניצבים היא היחידה שבה אין מברכים את החודש החדש. שבת זו חלה תמיד לפני ראש-השנה, אך אין אנו מברכים בה את חודש תשרי. הבעש"ט אומר שאת החודש השביעי הקב"ה מברך בעצמו, ובכוח זה בני-ישראל מברכים את החודשים האחרים.

פירושו של הבעש"ט הוא על-פי פנימיות התורה, אך מכיוון שהתורה היא תורה אחת, יש הקבלה בין חלקיה הגלויים ובין חלקיה הפנימיים. גם עניין זה, שהכוח לברך את כל חודשי השנה בא מברכת החודש של הקב"ה, מקורו למעשה במדרש.

מסר לישראל

במדרש נאמר: "עד שלא יצאו ממצרים היה הקב"ה יושב ומחשב חשבונות ומעבר עיבורים, מקדש שנים ומחדש חודשים. כיוון שיצאו ממצרים, מסרן להם, שנאמר 'החודש הזה לכם ראש חודשים'; מכאן

אמרת השבוע

איפה בעל-הבית

רבי נפתלי מרופשיץ ראה פעם אחת יהודי העומד ומכה על חזהו באמירת 'אשמנו, בגדנו', בעודו ממלמל את המילים מן השפה ולחוץ ומחשבותיו נתונות לדברים אחרים לגמרי.

אחרי התפילה אמר לו הצדיק: "כאשר בעל-הבית נמצא בבית אלא שהוא ישן - יש תועלת בדפיקות על הדלת, שיגרמו לו להקיץ משנתו; אבל כאשר בעל-הבית נמצא בכלל במקום אחר, אין כל תועלת בדפיקות, כי בעל-הבית אינו נמצא בבית..."

פתגם חסידי

"חז"ל אמרו: 'אין אדם חוטא ולא לו'. המילים 'לא לו' יוצרות את המילה 'אלול'. כשבא חודש אלול 'אין אדם חוטא', והוא מתנקה מפגמיו" (בעל 'אהבת ישראל' מוויז'ניץ)

ניצבים | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

הקב"ה מברך

את פרשת ניצבים קוראים לעולם בשבת שלפני ראש-השנה. בשבת זו אין אנו מברכים את החודש, אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו מברך אותו, ובכוח זה אנו מברכים את שאר חודשי השנה.

(כתר שם טוב)

הכול שווים

"אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם" (דברים כט, ט). כולכם שווים לפני ה'. "ראשיכם" "זקניכם" ו"שוטריכם" אינם חשובים ומיוחסים בעיניו יותר מ"חוטב עציץ" ו"שואב מימך".

(כלי יקר)

משלימים זה את זה

כל הסוגים שבישראל יוצרים 'קומה אחת שלמה', בבחינת גוף גדול שכל חלק ממנו משלים את חברו. גם הראש זקוק לרגל כדי להגיע למחוז חפצו. וכך גם ראשי העם זקוקים לפשוטי העם. כל אחד ואחד יכול למצוא בעצמו חסרון מסויים שחברו משלים אותו.

(לקוטי תורה)

אחדות אמיתית

לאחדות אמיתית אפשר להגיע רק כאשר עומדים "לפני ה' אלוהיכם". כי כאשר בני-אדם

מתאחדים בארגון כלשהו, זו אחדות חלקית בלבד, המוגבלת לזמן מסויים ולמטרה מסויימת. ואילו ההתאחדות "לפני ה' אלוהיכם" מקיפה את האדם כולו, עם כל כוחותיו, למשך כל ימי חייו.

(לקוטי שיחות)

ניצבים בזכות האחדות

כאשר שוררת בישראל אחדות - "כולכם לפני ה' אלוהיכם", כ"אז זוכים לניצבים", שעומדים בחוזק וביציבות, בלי כל חשש ומורא מפני המקטרגים.

(מאור עיניים)

עמידה באמת

"אתם" אותיות 'אמת'. העמידה לפני ה' יתברך צריכה להיות באמת, בלי כל אבק של רמייה וכזב. בזכות האמת אפשר להתייצב לפני שופט הארץ בימים הנוראים.

(רבי אהרון מקרליו)

האבן נמסה

"אתם" ראשי תיבות: אבן מקיר תזעק. הימים הנוראים מסוגלים לתשובה, ואפילו הלבבות שהתאבנו יכולים לזעוק ולהתקרב אל ה'.

(רבי יעקב צבי מפוריסיב)

המבחן הלילי

ימי הסליחות בעיירה ברדיצ'ב. רוח של תשובה נישאת באוויר. מרוצת החיים מתמתנת. בניאדם עסוקים יותר במחשבותיהם, משתדלים לצמצם את ענייני החולין ולהרבות בלימוד, בתפילה ובמעשי חסד המוספים זכויות. ריח הימים הנוראים הקרבים ובאים מורגש היטב.

הערבים מוקדשים ללימוד בבית המדרש. להט ההתעוררות מושך אליו גם את מי שאינם מבינים היטב את שיעורי התורה. אף הם באים לחסות בצילם של לומדי התורה. צעירים ומבוגרים מתקנים את מעשיהם, בעניינים שבין אדם למקום ובין אדם לחברו. הימים ימי רצון, שבהם אפשר לפעול רבות, אך צריך לנצל את הזמן.

רבי לוייצחק מברדיצ'ב, הידוע בכינויו 'סגורם של ישראל', עסוק יומם ולילה בחיפוש זכויות על עמי ישראל, כדי להדוף כל מקטרג. לעיתים הוא נזקק לפעולות שאינן שגרתיות כדי להמליץ יושר, להמתיק את הדינים ולבקש בעבור כלל ישראל שנה טובה ומתוקה.

ליל 'זכור ברית' [=ערב ראשיהשנה] הגיע. בלילה הזה לא הלכו לישון כבלילה רגיל. כל אחד ואחד לפי דרכו הכין את עצמו לקראת ראשיהשנה.

ברדיצ'ב התמלאה יהודים מכל עיירות הסביבה, שבאו לערוך את תפילותיהם במחיצתו של הצדיק. בטוחים הם בכל ליבם כי כאן התפילות נשמעות ומתקבלות יותר, וגם יזכו להתעוררות פנימית יותר במקום אחר.

לפנות בוקר השמש עובר ברחובות להעיר את הקהל לאמירת הסליחות, אולם הלילה זה היה כמעט מיותר. רוב האנשים חטפו שינה קצרה, אך התעוררו בעצמם, נכונים להתחיל, במוחם הולמות המחשבות על המילים שהם עומדים לומר: "לך ה' הצדקה ולנו בושתי הפנים".

רבים מהתושבים והאורחים ממהרים לטהר את עצמם במקווה טהרה, ומשם הם פונים לעבר ביתו של רבי לוייצחק, כדי ללוותו אל בית הכנסת. אחרים ממהרים אל בית הכנסת, לתפוס מקום טוב ולהתכונן לאמירת הסליחות.

שעת סליחות הגיעה, אך הצדיק מתמהמה בביתו. "ודאי יש דברים בגו", אמרים החסידים איש אל

רעהו. יודעים הם כי הצדיק מקפיד על זמנו של הציבור ולא יאחר בלי סיבה מיוחדת.

סוף־סוף הצדיק יוצא מביתו. אך מה זה בידו? לתדהמת כל הסובבים אותו הם מגלים כי הוא מחזיק בידו סל גדול, ובו בקבוק וודקה ומיני מאכל.

מהלאמירת סליחות ולבקבוק הוודקה והמאכלים? תמהו התלמידים.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

תשובה כהרף עין

התשובה מביאה את הגאולה, כדברי הרמב"ם (הלכות תשובה פרק ז, הלכה ה): "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו, ומיד הן נגאלין". אולם יש לברר מהי אותה תשובה הנחוצה להבאת הגאולה.

בגמרא (סנהדרין זב, ב) יש מחלוקת בעניין זה בין רבי אליעזר לרבי יהושע: "ר' אליעזר אומר, אם ישראל עושין תשובה - נגאלין, ואם לאו - אין נגאלין". רבי יהושע אינו חולק על עצם הצורך בתשובה לפני הגאולה, אלא על מה שרבי אליעזר אומר "אם לאו - אין נגאלין". לדעתו, כשיגיע זמן הגאולה, שום דבר לא יוכל לעכב אותה; אם ישראל יעשו תשובה מאליהם - מה טוב, ואם לאו - יאלץ אותם הקב"ה לשוב בתשובה ולהיגאל: "הקב"ה מעמיד להן מלך שגורותיו קשות כהמן, וישראל עושין תשובה ומחזירן למוטב".

קריאה לתשובה

הרמב"ם (שם) קובע כך בפסק הלכה: "אין ישראל נגאלין אלא בתשובה, וכבר הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו, ומיד הן נגאלין". כלומר, הגאולה תבוא לאחר שעמי ישראל ישוב בתשובה, והתורה הבטיחה שבסוף הגלות ישוב העם בתשובה. אלא שניתנה לנו הברירה לשוב בתשובה בעצמנו, או לחכות שהקב"ה ייצור נסיבות שיאלצו אותנו לשוב בתשובה.

מדברי חז"ל עולה, שבתקופה המקדימה את ביאת המשיח תחול הידרדרות קשה בשמירת התורה והמצוות, ואף ירידה במוסריות אנושית בכלל. אלה הסימנים המאפיינים את תקופת 'עקבתא דמשיחא'. ואז, כשהמצב מגיע לשפל המדרגה, מתחוללת התשובה שמביאה את הגאולה.

מי שמתחיל לעורר את העם לתשובה הוא המשיח עצמו. הוא פועל בדרך של "ינוף כל ישראל לילך בה (בדרך התורה) ולחזק בדקה" (כפי שהרמב"ם מתאר את סימני המשיח). ואז, אם עמי ישראל מתעורר בתשובה - באה הגאולה מיד, בלי יסורים מיותרים, אבל אם הקריאה לתשובה אינה נענית, הקב"ה עושה דברים שמאלצים את העם לשוב בתשובה.

רגע של תפנית

אך לאיזה סוג של תשובה הקב"ה ממתין כדי שתבוא הגאולה? האם הכוונה שעמי ישראל כולו צריך לחזור לשמירת התורה והמצוות, ועד אז אין הגאולה יכולה לבוא? גם מושג זה עצמו טעון בירור - מה רמת שמירת התורה והמצוות הנדרשת לגאולה, וכי יש הכרח שכל ישראל יהיו צדיקים גמורים עוד לפני הגאולה?!

בעל 'מנחת אלעזר' כותב בפירוש ('דברי תורה' מהדורה ג, כד) שהטיעון "שהגאולה מתעכבת עד שישבו כל ישראל, זהו נגד מקראות רבים", והוא מביא ראיה מסימני חז"ל על תקופת 'עקבתא דמשיחא', ש"אדרבה, יהיה רוב פני הדור כן (במצב של 'חוצפא יסגי" ושאר הסימנים השליליים). אם כן, איך יהיה זה דורו של משיח, הרי יעכבו מלבוא משיח עד שישובו כולם ויהיו צדיקים כולם!", והוא מסיים: "אלא ודאי כי הדברים הנ"ל הם הבל וריק וכזב".

ה'כלי יקר' (סוף פרשת שמות) אומר: "מיד כאשר תגמור בליבך לשוב בתשובה שלמה עד ה', אף-על-פי שעדיין לא עשית הדבר הראוי להיעשות בפועל" - כבר תבוא הגאולה. אם רק "יראה ה' בך סימני טהרה, שנוכן ליבך אל ה', אך שהמניעה היא שלא תוכל לעשות בפועל כל מצוותיו - מכל-מקום, תיכף 'ושב ה' אלוקיך את שבותך". כלומר, התשובה יכולה להיות כהרף עין: רגע של התעוררות ותפנית (תשובה מלשון פנייה) אל ה' - "ומיד הן נגאלין" (תורה: אור וארא גז, ד).

ולהבדיל גויים שלא מבני העיירה. ריח חריף של אלכוהול עמד באוויר. האנשים היו שרועים על הקרקע, שקועים בשינה עמוקה זה לצד זה.

סימן הצדיק לחסידיו ואלו נכנסו אחריו בשקט, נזהרים שלא להעיר איש. בחשכה השוררת קשה היה להבחין בתווי פניהם של האנשים, אולם במהרה איתר הצדיק יהודי אחד, על-פי הציצית שהשתלשלה מבגדיו והכיפה שלראשו.

הצדיק הוציא את בקבוק הוודקה מסלו ופתח אותו. ריחו החריף של המשקה נדף באוויר. בעדינות נגע קלות בכתפו של היהודי והעירו משנתו. כשהאיש פקח עיניו פנה אליו הצדיק בשאלה: "אולי תרצה להרטיב את גרונוך במעט יין־שרף? או שמא תרצה לטעום חתיכת מליח או מיני מתיקה?".

היהודי, שזה עתה התעורר וגם לא הבחין מי האיש שהעיר אותו משנתו, הגיב בערה: "שוטה שכמותך, כיצד אתה מצפה שאשתה קודם שנטלתי את ידי?! איך אוכל לברך? וכי גוי אני בעיניך?!".

התעלם הרב מגערותיו ופנה לחפש יהודים אחרים. גם להם הציע לשתות ולאכול, ותגובת כולם לא הייתה שונה משל היהודי הראשון. "האם גויים נחשבנו שנסתה ונאכל בלי נטילת ידיים ובלי ברכה?!", הגיבו בטבעיות.

מהם פנה הצדיק אל אחד הגויים שישנו שם. הוא העיר אותו ואמר: "הנה בידי יין־שרף, התרצה להרטיב בו את גרונוך?". אך שמע הגוי מפי הרב את המילה "יין־שרף", תפס את הבקבוק, מזוג לעצמו כוס ורוקן אותה בבת־אחת אל תוך גרונו. כעבור רגע כבר התהפך לצד השני ושקע שוב בשנתו.

לא הסתפק הצדיק באחד. הוא פנה אל גוי שני ושלישי, רביעי וחמישי, וכולם הגיבו בדרך דומה. עד מהרה נתרוקן הבקבוק לגמרי ועמו גם הסל העמוס דברי מאכל.

הם יצאו חרש מהבית, ואז נשא הצדיק את עיניו השמימה ואמר: "ריבוננו שלי-עולם! ראה-נא את עמך ישראל. 'יעקב' - גם כשהוא ישן, אינו מסוגל לאכול או לשתות קודם שייטול את ידיו ויברך ברכה. לעומתו, 'עשיו' זולל וסובא. מיד כשהוא רואה מאכל או משקה הוא חוטף ואוכל בלי לחשוב כלל. רק בגלל זאת ראויים בניך להיכתב לחיים טובים".

ובפנים קורנות פנה אל חסידיו ואמר: "עתה, יהודים, נוכל לגשת לומר 'זכור ברית'..."

מי שענה לדניאל

השיבה הביתה

כמו צעירים רבים גם הוא חיפש כיוונים רוחניים בחייו: "ידעתי שאני יהודי, אבל במוסדות שלמדתי בהם תמיד היה מסר סמוי שהעם היהודי היה העם נבחר וכיום הדת הנוצרית החליפה את הדת היהודית", הוא אומר. בשלב מסוים החליט לעלות לארץ-ישראל. "פתאום הרגשתי שבאתי הביתה. קשה להסביר את התחושה המדהימה הזאת. הרגשתי כאילו אני יוצא מחושך לאור", הוא אומר בהתלהבות.

כאן ביקר בבתי-כנסת ובמקומות הקדושים, אך לא קלט את משמעותם. העיסוק היומי יומי במוזיקה הביא אותו לבית-ספר לאמנויות במצפה-הרמון, שאליו נתקבל כמורה למוזיקה. משם עבר עוד כמה וכמה תחנות, ובמהלכן התחתן והחל להתקרב יותר ויותר ליהדות.

קדושה שנותנת השראה

לימים הקים להקה משלו, ועדיין הכינור לא משמידיו. "בדרך-כלל לכינור אין תפקידים קצביים", הוא מסביר. "אני הצלחתי לפתח שיטת נגינה קצבית בכינור, דבר שמעורר בכל פעם מחדש התלהבות מצד הקהל".

עם השנים נעשה דניאל אחד הכנרים הבולטים ביותר בציבור הדתי-חרדי בישראל. לצד הופעותיו, הוא מוציא מעת לעת תקליטים,

אלפי המשתתפים בפסטיבל הכליזמרים בלונדון שפשו את עיניהם כשעלה אל הבימה דניאל אהביאל, חסיד עטור זקן עבות ובידו כינור. במשך חצי שעה ריתק דניאל את המשתתפים במיטב היצירות. מאחורי הקלעים התנהלה דרמה לא-פשוטה. דניאל התעקש להופיע בפסטיבל, בעוד מנהלת הפסטיבל התנגדה להופעת יהודים דתיים.

מה שהיא לא ידעה, שבאותה הופעה דניאל סגר מעגל מרגש. בדיוק במדינה שבה נולד והתחנך בבית-ספר לא-יהודי - הוא עלה אל הבימה והשמיע יצירות יהודיות שחדרו ללבבות אלפי יהודים.

זיהוי כישרון

אהביאל נולד בשנת תשכ"ג (1963) בלונדון שבאנגליה. "למדתי בבתי-ספר לא-יהודיים, וכל מה שידעתי על היהודים היה שרצחו אותם בשואה. הוריי לא הלכו מעולם לבית-הכנסת, גם לא בראשהשנה ויום-כיפור, וכך לא ידעתי יהדות מהי", הוא מספר.

כשהיה בן שמונה היה מלווה את אחיו לטיפול במוזיקה. שם נהנה להקשיב לנעימות. "המטפלת הייתה אומרת להוריי שהיא מזהה אצלי כישרון מוזיקלי", נזכר דניאל. הוריו נהנו מהמחמאות ושלחו אותו לבית-ספר מוזיקלי. הוא למד לנגן בכמה וכמה כלים, אך לא עזב את הכינור.

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

עירוב תבשילין

שאלה: מה עניינו של 'עירוב תבשילין' שעושים השנה בערב ראש-השנה?

תשובה: כאשר חג חל בערב שבת מתעוררת שאלה בדבר בישול (ומלאכות אחרות) בחג לצורך השבת. מותר לבשל ולהכין אוכל בחג לצורך החג, אבל לא לצורך יום אחר, אפילו הוא שבת.

עליכן תיקנו חז"ל את התקנה הנקראת 'עירוב תבשילין', שעיקרה הכנת תבשיל מיוחד מערב החג לצורך השבת, ועלידי כך מותר להוסיף לבשל ולאפות ולהדליק נרות וכו' גם בחג לצורך השבת.

וכך עושים זאת:

לוקחים בערב החג חתיכת בשר או דג (או תבשיל אחר) בנפח 27 סמ"ק לפחות (קרוב לנפח של קופסת גפרורים רגילה), וכמויכן חלה, לחמנייה או פיתה בנפח 54 סמ"ק. מניחים אותן בצד ומברכים: "ברוך

אהביאל. שליחות עם כינור

שבהם בעיקר לחנים מקוריים שלו, אותם הוא מבצע בכינור. אין לו ספק שהעלייה לארץ-הקודש עוררה בקרבנו את חדות היצירה בעוצמה כזאת. "אני יוצא הרבה להופעות בקהילות יהודיות ובבתי-חב"ד בעולם, וכשאני נוחת בארץ אני מרגיש תחושה מיוחדת. הקדושה של ארץ-ישראל נותנת לי את ההשראה בכל פעם מחדש. האווירה בארץ משפיעה עליי מאוד, ובכל הופעה, כשאני רואה את תגובות הקהל, אני מרגיש שליחות בתפקידי. זו תחושה מרוממת", הוא מסכם.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: שולחן חג

לכל חגי ישראל ומועדיו

מגוון שיחות לכל חג, מעובדות על-פי אוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020